

Η “Φωνή Κυρίου” της 26ης Ιουλίου

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

ΕΤΟΣ 68ον

26 'Ιουλίου 2020

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 30 (3504)

Η ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Μονίμως άμφισβητοϋνταν καί άμφισβητεΐται ό Χριστός. Αΐτία τής άμφισβήτησης ή έλευθερία, τό μεγαλύτερο δώρο πού μās έδωσε! Προαιώνια ή άποστασία τοϋ διαβόλου καί τών δαιμόνων, ή όποία έλαβε διάρκεια, παγιώθηκε καί εΐναι μή άναστρέψιμη, γιατί εΐναι ό μοναδικός λόγος ύπαρξης αύτών τών πνευμάτων. Οί άγγελοι ύπάρχουν γιά νά λατρεύουν τόν

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΔΩ τη «Φωνή Κυρίου» της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος της 26ης Ιουλίου 2020 - ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ - όπως αυτή διεμοιράσθη σε όλους τους ιερούς ναούς της ελληνικής επικράτειας, αλλά και του εξωτερικού.

ΕΤΟΣ 68ον

26 Ιουλίου 2020

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 30 (3504)

Η ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Μονίμως άμφισβητούνταν και άμφισβητείται ο Χριστός. Αίτία της άμφισβήτησης ή έλευθερία, τό μεγαλύτερο δώρο πού μάς έδωσε! Προαιώνια ή άποστασία του διαβόλου και των δαιμόνων, ή όποία έλαβε διάρκεια, παγιώθηκε και είναι μη άναστρέψιμη, γιατί είναι ο μοναδικός λόγος ύπαρξης αυτών των πνευμάτων. Οί άγγελοι ύπάρχουν γιά νά λατρεύουν τόν Θεό και νά χαίρονται μέ τήν κοινωνία μαζί του και τόν κόσμο πού έκείνος δημιούργησε. Ο διάβολος και οί δαίμονες μισούν τόν Θεό και βάζουν τόν έαυτό τους συνεχώς στή θέση του, μέ άποτέλεσμα νά μήν μπορούν νά ύπάρξουν διαφορετικά. Πύρ έχει έτοιμασθεί γι' αυτούς, μετά τή Δευτέρα Παρουσία, τό όποιο όμως τό βιώνουν ήδη όντολογικά, ύπαρξιακά, άπό τή στιγμή πού ή άγάπη πού έλαβαν άπό τόν Θεό μετεστράφη σέ μίσος και κακία.

Ο κλονισμός της πίστης

Άλλά και οί άνθρωποι συχνά επιλέγουμε τή δαιμονική όδό τής άρνησης τής άγάπης του Θεού. Δέ δεχόμαστε ότι ο Θεός μάς άγαπά. Γι' αυτό, εύκαιρως - άκαιρως, τολμούμε και άμφισβητούμε ό,τι ο Θεός δίνει στόν κόσμο, αλλά και σέ μάς. Τή ζωή, αλλά και τή δυνατότητα τής χαράς και τής πληρότητας. Τήν υπέρβαση του πόνου, τής άρρώστιας και του θανάτου. Κάποτε, άρνούμαστε και τά θαυμάσια του Θεού. Γεγονότα πού υπερβαίνουν τίς φυσικές μας δυνατότητες και πού είναι όλοφάνερο ότι δέν έρμηνεύονται μέ τίς πεπερασμένες δυνατότητες του λογικού μας.

Άν γιά τούς άπίστους είναι άναμενόμενο, αυτό συχνά συμβαίνει και μέ τούς πιστούς. Άμφισβητείται άπό αυτούς ή άγάπη του Θεού και ή πρόνοιά του γιά τά πρόσωπά μας. Νομίζουμε ότι ο Θεός είναι ύποχρεωμένος νά εκπληρώνει τά θελήματά μας ως άνταπόδοση γιά τή θρησκευτικόττά

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. θ' 27-35)

Ὁ Χριστός θεραπεύει κάθε ἀσθένεια

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγοντι τῷ Ἰησοῦ, ἠκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοί, κράζοντες, καὶ λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς, Υἱὲ Δαυὶδ. Ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ τυφλοί, καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πιστεύετε, ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι; Λέγουσιν αὐτῷ· Ναί, Κύριε. Τότε ἤψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, λέγων· Κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν, γενηθήτω ὑμῖν. Καὶ ἀνεψύχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί· καὶ ἐνεβριμήσατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· Ὁρᾶτε μηδεὶς γινωσκέτω. Οἱ δέ, ἐξελθόντες, διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ. Αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων, ἰδοὺ, προσήνεγκαν αὐτῷ ἄνθρωπον κωφόν, δαιμονιζόμενον. Καὶ ἐκβληθέντος τοῦ δαιμονίου, ἐλάλησεν ὁ κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι, λέγοντες· Ὅτι οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραὴλ. Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον· Ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. Καὶ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ τὰς κώμας, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ Εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, ἐπροχώρησε ὁ Ἰησοῦς καὶ τὸν ἀκολούθησαν δύο τυφλοί, οἱ ὅποιοι ἐφώναζαν, «Ἐλέησέ μας, υἱέ τοῦ Δαυὶδ». Μόλις δὲ ἔφθασε εἰς τὸ σπίτι, ἦλθαν εἰς αὐτόν οἱ τυφλοί καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς λέγει, «Πιστεύετε ὅτι ἔχω τὴν δύναμιν νὰ κάνω αὐτό πού ζητᾶτε;». Λέγουν εἰς αὐτόν, «Ναί, Κύριε». Τότε ἤγγιξε τὰ μάτια τοὺς καὶ εἶπε, «Σύμφωνα μέ τὴν πίστιν σας, ἄς γίνη». Καὶ ἀνοιξαν τὰ μάτια τοὺς καὶ εἰς αὐστηρόν τόνον τοὺς παρήγγειλε ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς εἶπε, «Προσέχετε, κανεῖς νὰ μὴ τό μάθῃ». Αὐτοὶ ὅμως μόλις ἐβγήκαν, τὸν διεφήμισαν εἰς ὅλην τὴν χώραν ἐκείνην. Ἐνῷ αὐτοὶ ἔβγαιναν, τοῦ ἔφεραν ἕναν ἄνθρωπον βωβὸν δαιμονισμένον. Καὶ ἀφοῦ τό δαιμόνιον ἐκδιώχτηκε, ἐμίλησε ὁ βωβός. Καὶ ἐθαύμασε ὁ κόσμος καὶ ἔλεγεν, «Τέτοια πράγματα δέν ἐφάνησαν ποτέ εἰς τὸ Ἰσραὴλ». Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον, «Εἰς τό ὄνομα τοῦ ἄρχοντος τῶν δαιμονίων θγάξει τὰ δαιμόνια». Καὶ περιήρχετο ὁ Ἰησοῦς ὅλας τὰς πόλεις καὶ τὰ χωριά καὶ ἐδίδασκε εἰς τὰς συναγωγὰς τῶν καὶ ἐκήρυττε τό εὐαγγέλιον περὶ τῆς βασιλείας καὶ ἐδεράπευε κάθε ἀσθένειαν καὶ κάθε ἀδυναμίαν τοῦ λαοῦ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιθιάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)
